

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 08.09.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Антония Славова, като разгледа дело номер **6075** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. Осама А Зогби, без гражданство с адрес: гр. С., У. „М.“ № 2. срещу Решение № УП-100/30.07.2010 г. на И. О. П. Държавната А. за бежанците П. МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващата и на сина ѝ Азис Осама А Зогби.

В жалбата са инвокирани общи оплаквания за това, че административният О. е направил неправилни изводи относно липсата на нови обстоятелства, които не са му били известни П. предходните молби на А Зогби за предоставяне на статут на бежанец. Не е взето предвид и обстоятелството, че оспорващата има родено в Б дете и ако се върне в Палестинските територии, там няма да има кой да се грижи за тях.

Ответникът по жалбата - И. О. П. Д. А. за бежанците П. МС, чрез юрисконсулт М, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Изразява становище за законосъобразност на оспореното решение, като посочва, че интервюиращият О. изрично е посочил в решението, че няма новонастъпили обстоятелства и че жалбоподателят не се е позовал на други причини от хуманитарен характер. Подробни съображения в подкрепа на наведените доводи са развити в писмен вид.

Участвалият в производството пред съда прокурор, представляващ С. дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

За първи път С. Осама А. е поискала да ѝ бъде предоставена закрила от ДАБ с молба вх.№ 310 от 07.03.2007 г. С Решение № 149/ 20.04.2007 г. на Председателя на ДАБ производството за предоставяне на статут е спряно поради самоволно напускане на РПЦ - Баня. С Решение № 391/20.08.2007 г. на Председателя на ДАБ производството е възобновено. На 23.11.2007 г. жалбоподателката е родила син - Азис Осама А Зогби. С Решение № 11/29.01.2008 г. на Председателя на ДАБ на жалбоподателката и детето ѝ се отказва предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Същото е оставено в сила от ВАС, трето отделение, с Решение от 02.12.2008 г. по административно дело № 2949/2008г. С Решение от 02.04.2009г., постановено по административно дело № 304/2009г. от петчленен състав на ВАС, I колегия, последното решение е оставено в сила.

С молба от 21.10.2009 г. А Зогби, за втори път е поискала да ѝ бъде предоставен статут. С решение № УП – 1058/21.10.2009 г. интервюиращият О. е отхвърлил молбата. Административният акт е потвърден с решение № 81 от 11.01.2010 г. на АССГ, 13 състав.

С молба от 23.02.2010 г. А Зогби, за трети път е поискала да ѝ бъде предоставен статут. С решение № УП – 34/24.02.2010 г. интервюиращият О. е отхвърлил молбата. Административният акт е потвърден с решение № 932 от 14.04.2010 г. на АССГ, 16 състав.

С молба вх. № УП 161/27.07.2010 г. до Държавната А. за бежанците за С. А Зогби, е поискала предоставяне на хуманитарен статут за нея и за детето ѝ.

Производството е проведено в Регистрационно-приемателен център – гр. С., по реда на глава VI, раздел II от ЗУБ.

С покана от 27.07.2010 г. А Зогби е била уведомена, че интервю във връзка с подадената молба, ще бъде проведено на 28.07.2010 г.

Резултатите от интервюто са обективирани в протокол № УП 161 от 28.07.2010 г., в който като причина за търсенето на закрила е посочено, че оспорващата иска да остане в Република Б, защото не може да се върне в ивицата Г, а в С, откъдето е дошла не може да вземе детето си, защото сирийските власти нямало да ѝ издадат документи.

С писмо № Т-2284 от 29.07.2010 г., Д. А. “Национална Сигурност” е уведомила ДАБ П. МС, че не възразява лицето С. А Зогби да получи закрила, в случай, че отговаря на условията на ЗУБ.

Като доказателство по делото е прита справка от Дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд” П. ДАБ.

Събраните във връзка с проведеното производство доказателства, са дали основание на Интервюиращия О. П. Държавната А. по бежанците П. Министерския Съвет да издаде оспореното решение, приемайки, че не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал.1 и 9 и хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 от Закона за убежището и бежанците. С. А Зогби не е посочила и доказала съществуването на никакви факти, обосноваващи страх от преследване както в страната по произход, така и в С, поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение.

Към преписката е приложена заповед № 59/04.03.2010 г., видно от която Х Шкутов е определен за И. О. П. РПЦ – с. Баня.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение № УП – 100/30.07.2010 г. на И. О. П. Държавната А. по бежанците П. Министерския Съвет е било съобщено на С. Ал Зогби лично, видно от положения подпис на 04.08.2010 г., в присъствието на преводач. Жалбата е подадена чрез административния О. на 11.08.2010 г., /вх. № 161/, т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният О. е приел, че посочените от С. А Зогби причини за търсене на статут, попадат извън предмета на Закона за убежището и бежанците и следователно молбата му е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл.70, ал.1 и ал.2 от ЗУБ, в срок до три дни от образуване на производството интервюиращият О. взема решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1, прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9 или образуване на производство по общия ред. Ако в срока по ал. 1 не бъде взето решение, се преминава към производство по общия ред. В разглеждания случай, производството е образувано на 27.07.2010 г., а оспореното решение е постановено на 30.07.2010 г., т.е. във визирания по-горе срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 8 от ЗУБ, статут на бежанец в Република Б се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Чл. 9 от ЗУБ, сочи, че хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание или тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Горните обстоятелства се установяват в хода на административното производство по повод на молбата на търсещия статут. Доказателства, в тази насока, могат да се представят от последния и да бъдат събирани служебно от административния О. в съответствие с принципа на служебното начало, регламентиран в чл. 9 от АПК.

Съдът в рамките на проведеното производство е дал възможност на оспорващата да представи доказателства, за наличието на твърдените от нея факти. Такива доказателства не бяха представени.

Спрямо жалбоподателката са постановени влезли в сила решения, с които административният О. е отказал предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен такъв. Съдът намира, че в молбата за закрила от 27.07.2010 г. и в сведенията, които А Зогби е дала по време на проведеното интервю, не се съдържат нови или

новонастъпили обстоятелства, релевантни към твърдяното от нея субективно право на бежански и хуманитарен статут. По тази причина, административният О. е взел решението си съобразно предоставената му от закона компетентност и е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на жалбоподателката.

От приложената по делото справка се установява, че правния статут на палестинските Б. в С е регулиран от редица правни актове. Според закон № 260 на Сирийската Арабска Република от 1957 г., живеещите в С палестинци имат същите права и задължения като сирийските граждани, освен правото на националност и политически права. На същите се предоставят документи, валидни за пътуване извън границите на държавата. Според закон № 1311 от 1963 г., сирийските власти издават пасавани на палестинци, П. условие, че те са регистрирани в Централния О. за палестински арабски Б. в С. Документите могат да бъдат издавани и от сирийските дипломатически представителства.

П. проведеното интервю на 28.07.2010 г. А Зогби е изтъкнала, че не може да се върне в С, защото няма разрешение за пребиваване. *В тази връзка, съдът намира, че следва да обърне внимание на Държавната А. за бежанците, че по преписката не съществуват никакви доказателства да е искано от посолството на Република Сирия в С., издаването на документи за пътуване на А Зогби и малолетното ѝ дете, с които те да се завърнат в тази страна. Това бездействие съдът намира за недопустимо. То се явява в противоречие както с интересите на търсещия закрила, така и с тези на българската държава, която осигурява на А Зогби повече от три години социални и здравни грижи и материална издръжка.*

П. проведеното интервю А Зогби не сочи никаква причина за наличие на основателен страх от преследване по отношение на нея от страна на властите в страната на произход, нито непосредствена заплаха за нейния живот или този на детето ѝ, сигурност или свобода поради насилие, породено от въоръжен конфликт, както и възможност за подлагане на изтезания и други форми на нечовешко или унизително отнасяне или наказание. В тази насока съдът изцяло споделя мотивите на административния О. относно липсата на новонастъпили обстоятелства по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

В хода на съдебно-административното производство не се установяват нови факти, които да обосновават възникнала опасност за правата и свободите на С. Осама А Зогб, нито такива, сочещи влошаване на обстановката в С, още повече, че жалбоподателката не е била принудена да напусне или да остане извън страната си на произход, а се е установила извън родината си по свое собствено желание.

Предвид на гореизложените съображения, съдът намира, че П. издаването на оспореното решение не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Същото е издадено от компетентен О., в предвидената форма и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде оставено в сила, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, пр.4 от АПК., **Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователна жалбата на С. Осама А Зогби, без гражданство срещу Решение № УП-100/30.07.2010 г. на И. О. П. Държавната А. за бежанците П. МС, с

което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващата и на сина ѝ Азис Осама А Зогби.

Решението е постановено в срока по чл. 85, ал. 1 от ЗУБ и е окончателно.